

OPEN BRIEF

Beste Cees,

Waar was ik als D66er tijdens het debat over de uitgeprocedeerde asielzoekers?

Overwegingen om mijn lidmaatschap van D66 op te zeggen speelden zeker door mijn hoofd en niet voor het eerst. Ook de deelname aan dit conservatieve rechtse kabinet stemt mij niet vrolijk. Vele malen dus overwogen om mijn lidmaatschap op te zeggen. Erg trots op D66 kan ik op dit moment niet zijn. Wat is er over van de fiere, wat rebelse links liberale club die een frisse wind door Nederland wilde laten waaien?

Toch lid gebleven, onder het motto: Er uit stappen is de weg van de minste weerstand en ontnemt je ook de mogelijkheid om je mond open te doen.

Dat bleek bij de Werkgroep Uitgeprocedeerde Asielzoekers goed van pas te komen. De toegang tot D66 bleek erg moeilijk, zo niet onmogelijk. Dat zou me als rechtgeaarde Democraat toch niet overkomen! Dus alles in de strijd om een afspraak met Ursie Lambrechts en de werkgroep te regelen. Het is gelukt. Daarna heb ik nog vele malen haar bestookt met mails als de beslismomenten er aan kwamen. Ik vlei me met de illusie dat het misschien een beetje geholpen heeft, al vond ik de inbreng van D66 wat armetierig en nu niet iets om erg trots op te zijn. Ook dat weten ze inmiddels.

Ik heb in mijn teleurstelling en boosheid ze nog voorgesteld om er R(egenten) 66 van te maken. Vonden ze niet leuk Ach ja, ook D66 suddert verder daar onder die Haagse kaasstolp, dat is me nu wel duidelijk geworden..

Ik ben nog steeds lid, weglopen helpt ook niet. Voor hoelang weet ik niet.

Met vriendelijke groet,

Babs Cassee